

Hvis det er blevet sagt, maa jeg tilstaa, at jeg har overhørt det; men i alt Fald fremgaar det af Bemærkningerne til Lovforslaget, at denne Ordning skulde hvile i sig selv for det Aar, den gjaldt, og der var udførlige Beregninger — fuldkommen rigtige Beregninger, som jeg ikke i mindste Maade skal angribe det ærede Medlem Hr. Hauge eller nogen anden for —, der gik ud paa, at under Forudsætning af en normal Sukkerhøst paa 142 Mill. kg og under Forudsætning af en Eksportpris af 1 Kr. 50 Øre — og det var i og for sig meget ædruelig regnet, fordi Eksportprisen den Gang var betydelig højere — vilde Eksporten give en saadan Indtægt, at Ordningen kunde hvile i sig selv. Saa sker der det, at Sukkerhøsten i Stedet for 142 Mill. kg giver 124 Mill. kg, og at, medens vi i Sommer, kort Tid efter at denne Ordning var vedtaget, kunde eksportere Sukker til op imod 3 Kr. pr. kg, er vi nu nede paa 1 Kr. 05 Øre; altsaa ganske det samme, der er sket for Kornordningens Vedkommende. Det i finansiel Henseende for Statskassen beklagelige Resultat skyldes ikke, som det ærede Medlem Hr. Hauge her synes at ville give det Udseende af, blot Nedgangen i Sukkerhøsten, men selvfølgelig ogsaa Nedgangen i Sukkerprisen. Jeg tror ikke, det kan lykkes det ærede Medlem at faa Sukkerordningen trukket saadan til Side for at faa frit Skud paa Kornordningen. Det ærede Medlem kommer til at lade de to følges ad, og hvis han sætter saa stor Pris paa det Udtryk, han har fundet, Filmen, og mener, at Kornordningen er Film — jeg skal ikke strides med ham om Ord og Udtryk —, saa kommer han til at finde sig i, at ogsaa Sukkerordningen faar samme Betegnelse hæftet paa sig.

Det ærede Medlem Hr. Rode var igen inde paa Centralkontoret. Jeg tror, ligesom det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at det ærede Medlem Hr. Rodes Tanke baade ved Dag og Nat maa kredse om dette Centralkontor; ligesom Forbryderen kredser om Aastedet, vil ogsaa det ærede Medlems Tanker stadig være i eller omkring dette Centralkontor som Udtryk for, at det ærede Medlem alligevel inderst inde — det faar jeg mere og mere en tydelig Forvisning om — ikke har en rigtig god Samvittighed med Hensyn til den Indretning, som der blev stillet an for et Par Aar siden. Det ærede Medlem mener, at det er saa fortræffeligt, at Staten benytter Overskuddet til at gøre Majs billigere, Overskuddet er jo de Penge, der kommer ind som Skibsredernes Bidrag, og hvoraf vi nu snart staar ved den

sidste Million. Men selv dér, hvor der ikke har været noget Overskud at anvende, har vi jo set lige saa store, ja endogsaa større Prisbevægelser nedad. Det ærede Medlem maa ikke overse, at der ogsaa er noget, der hedder Oliekager. Vi kunde lykkeligvis allerede tidlig i Sommer ophæve alt, hvad der hed Centralisering af Oliekageimporten. Her var der altsaa ikke Midler at give Tilskud af. Ikke des mindre er de faldet meget stærkere i Pris end Majs, saa stærkt, at Oliekager, Bomuldsfrøkager endogsaa for en kort Tid siden var billigere end Majs og i Øjeblikket paa det nærmeste koster det samme som Majs, et Forhold, som jeg i den Tid, jeg har været Landmand, ikke mindes at have set Mage til. Sandheden er, at den fikserede Pris, som Centralkontoret havde, ligesom saa mange Maksimalpriser, bidrog til at holde Prisen oppe. Derfor var det ogsaa nødvendigt at give Bidrag til Nedsættelse, selv om det i og for sig er et Forhold, som under alle Omstændigheder vil være af tvivlsom Værdi. — Mine Motiver til at stille det Forslag, som det ærede Medlem ogsaa i Gaar var inde paa, omtalte jeg i Gaar, og jeg skal ikke trætte det høje Ting med en Gentagelse.

Det ærede Medlem ønskede stadig en Redegørelse vedrørende Centralkontoret, og mit Ønske falder fuldstændig sammen med det ærede Medlems. Det ærede Medlem vil vide, at jeg netop samtidig med Kornlovsforhandlingerne her sidste Sommer afsøgte Kontoret en Redegørelse, men jeg fik det Svar, at Regnskabet slet ikke var anlagt paa at besvare disse Spørgsmaal, og at man derfor ikke kunde besvare dem. Jeg haaber imidlertid, at det skal lykkes at faa en fuldkommen saglig objektiv Redegørelse for hele den Virksomhed, der er udfoldet. Men det ærede Medlem maa ikke kræve, at det skal være en Redegørelse, der udelukkende er udarbejdet af dem, der, om jeg saa maa sige, er Part i Sagen. I den Henseende beklager jeg meget, at Centralkontorets Leder har misforstaaet Sagen saa grundigt, at han føler sig angrebet for den Ledelse, der har fundet Sted indenfor Kontoret. Der er netop for nylig udsendt et Skrift, som jeg desværre endnu ikke har haft Tid til at læse, det maa jeg tilstaa; jeg modtog det i Gaar — det er trykt paa meget godt Papir, hvilket lader ane, at der er et meget stort Overskud, siden Kontoret har Raad til at udsende et saadant Skrift —, men jeg har dog set saa meget, at Lederen føler sig angrebet for Ledelsen af Kontoret. Dette er en Fejltagelse. Jeg har Gang paa Gang sagt, at naar Kontoret